

βραβεῖον, ἀλλ' ὅσω σπανιώτερον τόσω τιμιώτερον. Ἄγγλων γὰρ πρῶτος πάντων ἀνθρώπων μετὰ ἀνδρᾶς δύο ἐν τοῖς πρώτοις αἰοδίμοις τρίτος τοιαύτης τιμῆς, τοιαύτης μακάρων εὐωχίας ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις πανεπιστημίου ἀξιόυμαι. Πρῶτος τῶν ἐμῶν συμπατριωτῶν, πρῶτος τῶν τῆς ἐμῆς γενεᾶς ἀνδρῶν, τοῦτο καὶ τοιοῦτο τῆς ὑμετέρας φιλοφροσύνης τεκμήριον, οὐ τοιούτων ἐμαυτὸν ἀξιῶν, τῇ προπούσῃ χαρᾷ, μετὰ τῆς προπούσης εὐχαριστίας, ὑμέτερος ξένος δέχομαι. Φίλον, ὃ πρῶτανι, ἐμὲ ἐλέξατε καὶ τῆς ἀρχαιοτέρας καὶ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος· τοῦτο δὴλα δὴ ἐλέξατε ἀληθέστατον· διότι δὲν εἶναι φίλος τῆς ἀρχαιοτέρας Ἑλλάδος, ὅστις δὲν εἶναι φίλος καὶ τῆς νεωτέρας. Ὅστις, ὡς ἐγὼ νομίζω, καταφρονεῖ τῶν νεωτέρων δὲν γνωρίζει τὰ ἀρχαιότερα· ὅστις καταφρονεῖ τῶν ἀρχαιότερων δὲν γνωρίζει τὰ νεώτερα. Πολλὰ ἐν ταύτῃ τῇ ὑμετέρᾳ Ἑλλάδι εἶδον καλὰ, πολλὰ ἀρχαῖα, πολλὰ θαυμάσια. Ἄλλ' ἐν μείζον πάντων εἶδον—καλλίτερος γὰρ ἀνὴρ πάντων τῶν λίθων—εἶδον τὸν πανύστατον τῶν πάλαι ἡρώων, τὸν ἔτι ζῶντα Κωνσταντῖνον Κανάρην. Αὕτη ἡ πόλις, αὐταὶ αἱ λιπαρὰ καὶ αἰοιδίμοι τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμι· Ἀθῆναι, δὲν εἶναι μόνον ἡ τοῦ Σόλωνος, ἡ τοῦ Περικλέους, ἡ τοῦ Δημοσθένους πόλις· εἶναι καὶ ἡ τοῦ Ἀδριανοῦ, ἡ τοῦ Ἡρώδου· εἶναι ἡ πόλις ἐν ἣ Ἀδριανὸς τὴν ἐνιαύσιον ἤρξεν ἀρχῆν, ἐν ἣ αὐτὸς ὁ Κωνσταντῖνος, ᾧ σήμερον ἐορτὴν ἐορτάζετε, Ῥωμαίων βασιλεὺς, πάσης τῆς οἰκουμένης αὐτοκράτωρ, ὡς περ Νικίας ἢ Φωκίων, τὴν στρατηγίδα ἐφόρει τιμῆν. Πόλις εἶναι αὕτη, ἧς ἐφέισατο Ἀλάριχος, πόλις ἦν κατεκόσμησεν Εἰρήνην, πόλις, ἧς ἐκυρίευσαν οἱ περίφημοι ἐκείνοι δοῦκες, ὧν περ νεωτέρους τίτλους οὐ μέγας Ἄγγλος ποιητῆς· Θεοεῖ τῷ παλαιῷ οὐχὶ ἀδίκως μετέδωκε· πόλις εἶναι αὕτη, ἦν ἀπὸ βαρβάρων δεδουλωμένην τὰ λαμπρὰ ἔργα Ἑλλήνων τε καὶ φιλελλήνων ἐν τοῖς τῶν πατέρων χρόνοις ἠλευθέρωσαν· πρωτεύουσα εἶναι νέας βασιλείας, ἦν πάντες ἐλπίζομεν, οὐ μόνον τῆς Ἀττικῆς, τῆς Πελοποννήσου, τῆς Ἀκρνανίας, τῆς Κερκύρας, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἡπείρου, τῆς Θεσσαλίας, τῆς Χαλκιδικῆς, τῆς Κρήτης, πασῶν τῶν ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει νήσων πρωτεύουσα ἰδεῖν. Βλέπω πρὸς τὸν Παρθενῶνα, πρὸς τὰ προπύλαια, καὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης μέμνημαι, ἧπερ Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος ἐθριάμβευσεν, ἧπερ Θεῶ καὶ τῇ Παναγίᾳ ἐν τῷ τῆς Παναγίας ἐν τῇ ἀκροπόλει ἔτι ἀποροθήτω ναῷ εὐχὰς καὶ εὐχαριστήρια ἐτελείωσεν. Ἐκείνων τε μέμνημαι τῶν ἡμερῶν, αἷς Ἕλληνας τε καὶ φιλέλληνες περὶ ἐκείνης τῆς παλαιᾶς ἀκροπόλεως ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐλευθερίας λαμπρῶς ἠγωνίσαντο. Ἐκείναις ἐν ἡμέραις ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀνεξαρτησίας ἠγωνίσαντο πολλοὶ ἐκ τῆς ἐμῆς πατρίδος ἄνδρες ἀγαθοὶ καὶ αἰοιδίμοι· καὶ μὴ πιστεύετε, ὃ ἄνδρες Ἕλληνας, καὶ

νῦν πολεμίαν τοῖς Ἕλλησι, πολεμίαν τοῖς ἄλλοις τῆς Ἀνατολῆς χριστιανικοῖς λαοῖς εἶναι τὴν τῆς Ἀγγλίας καρδίαν· οὐ μὰ τοὺς ἐν Ναυαρίνῳ ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας προιδυνεύσαντας Ἄγγλους· οὐ μὰ τὰ μεγάλα δόγματα τοῦ Βύρωνος, τοῦ Κοχράνου, τοῦ Γόρδωνος, οὐ μὰ Χάστιγγα ἐν τῇ Καρτερίᾳ του, οὐ μὰ τὸν ἀρτίως ἐν ὑμῖν τεθηνηκότα γέροντα Γώρτσον· ἢ φωνὴ τῶν τοὺς Τούρκους προσκυνοῦντων Ἰουδαίων δὲν εἶναι ἢ φωνὴ τῆς Ἀγγλίας· ἢ φωνὴ τοῦ τοὺς τάλαιπώρους Κρήτας νηλεῶς προδόντος δὲν εἶναι ἢ φωνὴ τῆς Ἀγγλίας· τότε ἀκούετε τῆς τοῦ μεγάλου ἀγγλικοῦ λαοῦ φωνῆς, ὅταν ὁ τῶν νῦν Ἄγγλων πρῶτος, ὁ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης πρόμαχος, ὁ περίφημος καὶ φιλέλλην Γλάδστον, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης δημηγορῇ· ταῦτα ἴσως ἀρκετὰ εἶναι· ἀλλ' αἰεὶ ταύτης μεμνήσομαι τῆς ἡμέρας, καὶ αὖθις καὶ αὖθις τῆς ὑμετέρας εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὴν ἐμὴν πατρίδα εὐνοίας τε καὶ φιλοφροσύνης μεγίστην ὑμῖν χάριν ἀξιῶσω.»

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Διὰ τὴν κινήσῃ τις δίκην, ἀπαιτοῦνται πολλὰ πράγματα· πρῶτον δικαία ὑπόθεσις, δεύτερον καλὸς δικηγόρος, τρίτον καλὰ ἀποδείξεις, τέταρτον καλοὶ δικασταὶ, καὶ πέμπτον εὐνοϊκὴ τύχη· τοσοῦτον δὲ σπάνιον εἶνε νὰ ἐπιτύχῃ τις ἠνωμένας τὰς συνθήκας ταύτας, ὥστε συμβουλεύω πάντας ν' ἀκολουθῶσι τὸ τοῦ Εὐαγγελίου· «Καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι, καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον»· διότι οὕτω θὰ κερδίσῃς τὴν ἡσυχίαν τοῦ πνεύματός σου, καὶ τὰ δικαστικά ἐξοδα ὡς ἐπίμετρον. (Ε. Λαβουλαί).

* * Ὅτε μᾶς καταλαμβάνει ἡ φιλοδοξία, μᾶς ἀποχαιρετᾷ ἡ φρόνησις!

* * Ὁ ὑποψήφιος βουλευτῆς καθείργει τὴν συνείδησίν του μὲ διπλοῦν κλειθρον τὴν προτεράϊαν τῆς ἐκλογῆς, καὶ συχνάκις δὲν τὴν ἀναλαμβάνει πλέον.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐνωσις τῶν κομμᾶτων.

Τέλος πάντων ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ἠξίωσε νὰ μιμηθῇ καὶ ἐν τῶν παραδειγμάτων τῶν προκατόχων αὐτῆς Βουλῶν τῶν ἐπὶ τοῦ Μεγάλου Ἀγῶνος. «Ὅσᾱκις, λέγει ὁ συγγραφεὺς τῶν Ἱστορικῶν Ἀγαπήσεων, ἀνεφύοντο περιστάσεις διαιροῦσαι θερμῶς τὰς γνώμας, αἱ συνδριάσεις διεκόπτοντο καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι ἐκάστου τῶν τριῶν τμημάτων, συνασπιζόμενοι περὶ τὸν ἐγκριτώτερον αὐτῶν, συνίστων ἐπιτροπὴν· αἱ τρεῖς δ' ἐπιτροπαὶ συσκεπτόμεναι καὶ